

POZIV NA PROBUĐENJE U DOBA KORONA-VIRUSA

predavač : pastor **Pavel Goja**

Subotni blagoslov! Privilegija je da budemo zajedno danas.

Počeo sam da se navikavam da govorim preko Zoom programa a ne pred crkvom ili grupom ljudi. U svakom slučaju, Jevanđelje se propovijeda, bez obzira na trenutnu situaciju.

Bog ima moć da bilo kakvu vrstu izazova i poteškoća pretvori u blagoslov. Ako razmislite o tome, u Bibliji nema nijedne priče bez izazova i svaki puta kada je Bog učestvovao u nečemu, nije bilo izazova bez pobjede.

U stvari, mnogi ljudi traže čudo, traže blagoslov, traže iskustvo, ali nema iskustva bez krize, nema čuda bez postojanja neke potrebe. I ako razmislite o tome, iz najvećih potreba i najvećih molitvi proizašle su najveće priče u istoriji Biblije.

Na primjer : Izrailj pred Crvenim morem, Egipatska vojska iza njih, lijevo i desno planine, a Crveno more pred njima. Mi znamo tu priču. Ali, oni je tada nisu znali. Nisu imali Bibliju da bi iz nje saznali šta će biti sljedeće. Iz njihovog ugla gledanja, nije bilo izlaza iz te situacije. Nije bilo nade za te ljude.

U takvoj situaciji, Bog je došao sa svojom silom i On je jednu potencijalnu katastrofu preokrenuo u pobjedu.

Razmislite o Jerihonu. Tu nije bilo izgleda za budućnost, kao ni nade. Ipak, Bog je to preokrenuo u pobjedu.

Bog im je rekao : "Nikada nećete vidjeti ove ljude u Jerihonu."

Rekao je Izrailju : "Nikada nećete vidjeti Egipćane koji su vam za leđima."

Razmislite o Josafatu protiv stotine hiljada, a Bog je to preokrenuo u pobjedu.

Oni nisu znali kraj te priče (nisu imali pojma) kada su zbog Božjeg plana postavili hor u prve redove. Nisam siguran da bih volio da budem u tom horu. A Bog je to preokrenuo u čudesnu pobjedu.

Razmislite o Gedeonu : njih tri stotine naspram ogromnog broja ljudi u pritvničkom taboru. Bog je to preokrenuo u pobjedu.

Možemo tako u nedogled sa primjerima ...

Josif u zatvoru : Najprije kao rob, a zatim u zatvoru. Kako je on mogao imati bilo kakvu nadu? A Bog je to pretvorio u pobjedu.

Pa Mojsije četrdeset godina u pustinji. U to vrijeme, pastiri su imali zanimanje najnižeg ranga. Nisu imali pravo glasa, nisu mogli biti ni svjedoci na sudu, jer doslovno nisu imali nikakva prava. Imali su posao najnižeg mogućeg ranga. Bog je tu situaciju, tu krizu, pretvorio u pobjedu.

Mogao bih u nedogled da nabrajam primjere.

Imamo predivnog Boga koji ima moć i bavi se pretvaranjem kriza u pobjede, pretvaranjem nevolja u blagoslove.

Bog nije nespreman niti iznenađen nekom situacijom kada sotona može da napadne. Međutim, oni koji se mole i imaju Boga uza se svo vrijeme, oni ne paniče, ne očajavaju. Imaju mir koji ovaj svijet ne može da shvati. Oni imaju i nadu i dijele je sa drugima.

Imajući sve ovo u vidu, želim da uđemo u našu temu.

Ali prije toga ćemo pognuti glave i pomoliti se : "Oče nebeski, ne možemo naći riječi ... ljudske riječi ne mogu da ti izraze našu zahvalnost. Čak i ako uspijemo da ti je izrazimo, to će biti samo kap u okeanu u poređenju sa onim što si ti učinio za nas na krstu i onim što si učinio tokom istorije i u

našim životima ; blagoslove koje uzimamo 'zdravo za gotovo' i na koje smo se toliko navikli da ih gotovo i ne primjećujemo ; a da ne pominjemo vječni život u tvom carstvu što sebi ne možemo ni da predstavimo. Zato ti Oče odajemo priznanje u svim stvarima. Zahvaljujemo ti se čak i za izazove, jer znamo da si ti predivan, milostiv, saosjećajan Bog koji nevolje zle pretvaraš u nešto dobro, jer znamo da sve izvodiš na dobro onima koji te ljube. Zato ti se Oče zahvaljujemo, a sada te molimo da nam progovoriš preko svoje Riječi i dotakneš naša srca, jer mi ne možemo da preobrazimo bilo čije srce, pa ni naše. Zato te molimo da dotakneš naša srca i da tvoju poruku shvatimo ozbiljno ; ne samo da je slušamo, već i da je činimo. Molimo te da budeš sa nama. Ovo te molimo u Isusovo dragocjeno ime i u ime Njegovih zasluga. Hvala ti Gospode. Amin."

Jedan mali uvod prije nego što počnemo.

Znamo kroz šta cijeli svijet prolazi sada dok traje pandemija koronavirusa. Svi mi sada pričamo o tome. Ali, da sam prije tri mjeseca nekom rekao : "Hej, možete biti zatvoreni kod kuće, da ne smijete da iziđete, a u nekim zemljama kao što su Italija, Rusija, možete biti uhapšeni i platiti velike kazne." Niko mi to ne bi vjerovao. A pogledajte sada : sve je moguće.

Svaki puta kada se svijet nađe u krizi on ide nadole, pa se vrati nazad, ali ne i na nivo na kojem je bio prije toga. I tako mi polako gubimo slobode. Ne kažem da sjedimo kod kuće zbog nedostatka slobode. Naravno da je to zbog naše bezbjednosti.

Ipak ... ljudi, uključujući vas i mene, su pokvareni. Posjedujemo tu lošu ljudsku prirodu. Sebičnu, egocentričnu, oholu ljudsku prirodu. Kada vlasti koje vole moć uvide da mogu lako da kontrolišu mase, a zamislite ljude koji su na vlasti već dugo, oni će to svakako i uočiti. A ljudi koji vole moć mogli bi da kažu : "Hajde da zamijenimo pozicije, da provjerimo saldo ..."

Ali ne. Ko ima moć, teško je napušta.

Sotona je bio prvi koji je izmislio grijeh, oholost i sebičnost. Pošto je sotona prisutan u ovom svijetu, ljudi vole oholost i sebičnost. Ljudi vole moć, uticaj i kontrolu. Tako, vlasti će najverovatnije iskoristiti ovu lekciju u budućnosti da bi kontrolisali ljude.

Ne govorim o našim pretpostavkama, već o jasnim biblijskim proročanstvima. O jasnim biblijskim proročanstvima. Doći će vrijeme, vrlo uskoro, samo što nije (a ne smatram da je ovo kraj već samo upozorenje) ... dakle, vrlo uskoro, kada nećemo moći "ni da prodajemo ni da kupujemo", ni da slobodno imamo bogoslužnja.

Prošao sam već kroz to u komunističkoj Rumuniji i moram vam reći da vi možda izjavljujete da cijenite slobodu. Ali, sve dok ne prođete kroz takvo iskustvo vi ne znate koliko je važna sloboda. Rekavši ovo ... ne govorim o lijevim i desnim strujama u politici. Ne ciljам na to.

Svaki čovjek koji dobije preveliku moć koju ne dijeli sa drugima, on počne da kontroliše druge.

Zato ću otići malo dalje i reći da je svaki puta u istoriji Bog upozorio svoj narod. Bog je otkrio svoju tajnu svom narodu. Bog ne čini ništa a da prethodno ne najavi šta će učiniti. Bog je doslijedan. Ne mijenja se. Isti je. Mi se mijenjamo, a On ne.

Kroz cijelu istoriju On je svom narodu otkrivao šta planira da učini. Ljudi koji pričaju sa Bogom i hodaju sa Njim, koji žive u Njegovom prisustvu, oni nikada nisu iznenađeni. Samo oni koji imaju obličje pobožnosti bivaju iznenađeni.

Razmislite o Vavilonu. Bog ih¹ je upozorio. One koji nisu napustili Vavilon u prvom izlasku je snašla kriza za vrijeme Jestire.

¹ upozorio Jevreje.

Isto je bilo i sa Jerusalimom. Bog ih je upozorio. Kada je došla vojska, (a to je bilo upozorenje), a zatim je vojska otišla pa su imali vremena da napuste Jerusalim kao što su ljudi ranije mogli da napuste Vavilon, oni koji nisu poslušali upozorenje su napadnuti i ispaštali su zbog toga.

Isto je i sa Sodomom i Gomorom. Ljudi tamo su prvo upozoreni.

Isto je bilo i sa ljudima iz Nojevog vremena. Prvo su upozoreni.

Bog šalje upozorenja svom narodu. Tako je i danas. U posljednje vrijeme smo dobili jasna upozorenja da je kraj veoma blizu. Ljudi koji su vjerni i koji su poslušali upozorenje ne razmišljajući o svojoj udobnosti će biti spaseni.

Elen Vajt je veoma jasna. Duh proroštva je tu ekstremno jasan : da treba da budemo vjerni onome što čujemo i da ne odugovlačimo. Jer ako odugovlačimo, rizikujemo da budemo progonjeni i da stradamo.

Prićaćemo više o tome. Ali, kako da se pripremimo ako je kraj blizu? Ponavljam da smatram da ovo još nije kraj, ali da je kraj vrlo blizu. Ovi sadašnji događaji nisu posljednji. Oni će se razvijati kao bol pri porođaju. Pojaćać se njihov intenzitet, dužina, biće ih sve više, biće sve bolniji,. Tolika će biti kriza da će ljudi biti očajni, depresivni. Ludjeće. Ali, u to vrijeme će biti isuviše kasno za pripremu.

Daću vam jedan primjer.

Moja žena je imala posao brige o veteranima rata. Bio je to mali, privatni posao kod kuće. Bilo je vojnika koji bi tu ostali neko vrijeme, dok se ne reintegrišu u društvo. Bilo je tu supervizora : medicinskih sestara, inspekcije koja bi došla jednom mjesečno. Došli bi na sat vremena i otišli. Prethodno bi se najavili telefonom ili i-mejlom. Međutim, jednom godišnje bi došli nenajavljeni. To je bila neočekivana kontrola. Nismo znali kog dana u godini će doći. Moglo je to biti u junu, u avgustu, u maju ... Moglo je biti nekog utorka ili četvrtka. Moglo je biti u 19:00 ili 06:00. Došli bi nenajavljeni. A

provjeravali su sve. Hrana je morala biti u važećem roku, odgovarajuća temperatura, kako u frižideru tako i u kući ; ne previše hladno, ni pretoplo. Isto je važno i za temperaturu vode : da vas ne ošuri, ali i da nije previše hladna. Pa da je protivpožarni aparat pod garancijom, a detektori dima da funkcionišu. Sve je moralo da očuva bezbjednost klijenata.

I kada je inspekcija dolazila, svaki puta tokom mnogo godina (oko 8 godina u Viskonsinu i 7 godina u Kentakiju), svaki puta kada bi došli, bilo jednom mesečno ili jednom godišnje, kod nas je sve savršeno funkcionisalo. Rekli su : "Provjerili smo mnoge domove i mnoge objekte, ali uvek otkrivamo prekršaje i kažnjavamo ih i upozoravamo. Zatvaramo neke objekte, ali ovaj ne. I godinu za godinom bi joj davali sertifikate za najbolji objekat u državi. "Uvijek ste spremni ; bilo danju, bilo noću. Kada god da dođemo vi ste spremni. Nemamo prigovore. Željeli bismo da obučite ostale."

Uvijek spremni!

Rekli su : "Kada god da dođemo, danju ili noću, vi ste spremni."

Prijatelji moji, braćo moja i sestre, vi se ne pripremate kada inspekcija dođe. Vi tad morate biti spremni. Treba da se pripremite ranije. Ne pripremate se za završni ispit noć uoči ispita. Pripremate se ranije. Morate biti spremni. Pripremate se danas.

Kako da se pripremite?

Nemam vremena sada o tome, a na ovu temu imam sedam propovjedi. U stvari, imam četrnaest propovjedi. U njih sedam govorim o najvažnijim parabolama u vezi Drugog Isusovog dolaska, a u drugih sedam o "završnim događajima²" i kako se pripremiti za to.

Sada ćemo proći samo kroz jedno od njih.

² događaji pred sami Drugi Hristov dolazak.

U Bibliji i Duhu proroštva se stalno ponavlja da su oni koji su povezani sa Bogom - sigurni. U stvari, Duh proroštva kaže da je jedina sigurnost moliti se i proučavati Božju Riječ. Tu se kaže da će oni koji se mole i proučavaju Božju Riječ biti zaštićeni od sotoninih napada.

Imam puno pasusa. Neke ćete vidjeti preko ekrana. Ali, želim da naglasim ... Jedan ću pročitati sada :
"Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne snage i pobjede. Molitva je velika snaga jednog hrišćanina, a oni koji se mole će nadvladati sotonu."
[Evangelizam, str. 609.]

U suštini, oni koji se mole će biti zaštićeni od sotone. Ovo je apsolutno jasno.

Mogao bih da vam dam još jedan pasus :
"Oni koji su Hrista učinili svojim svakodnevnim Pratiocem ... osjetiće da su sile nevidljivoga svijeta svuda oko njih." (4T 616)
To im je zaštita.

Evo još jednog u "Medical Ministry³", str. 252 :
"Na licima muškaraca i žena koji pričaju sa Bogom, a za koje je taj nevidljivi svijet stvarnost ... vidi se atmosfera neba koju nose u sebe."
Bez obzira kroz šta prolazite.

Ne želim previše da se zadržavam u čitanju pasusa, ali evo još jedan. To je iz "Selected messages 3⁴", str. 389 :
"Idite k Bogu sami za sebe [i Njegovoj Riječi] i molite se za prosvjetljenje ... da biste mogli da razlikujete Božje djelovanje od lažnog djelovanja sila tame [sotone] ..." Znači, oni koji se mole Bogu i proučavaju će biti sigurni.

³ "Služba iscjeljenja"

⁴ Odabrane poruke 3.

Zatim, "Velika borba", str. 593 :

"Niko osim onih koji su ojačali svoj um biblijskim istinama neće opstati u posljednjem velikom sukobu."

Neću dalje da čitam. Ovo je dovoljno. Međutim ...

Kako da se pripremite?

BROJ 1 : **molitva**;

BROJ 2 : **proučavanje Božje Riječi**;

BROJ 3 : **služba Bogu**.

Elen Vajt za je za molitvu rekla :

"Ako se Isus, naš uzvišeni i božanski Uzor, molio cijelu noć, (a budio se rano ujutru i provodio puno vremena u molitvi)⁵, koliko tek mi treba da se molimo".

*broj 1 : **molitva**.*

Znamo da treba da se molimo bez prestanka. Ne kažem da treba sve vreme da žmirimo i ništa ne radimo : ne peremo sudove, ne spavamo, ne idemo na posao ... već govorim o *stalnoj povezanosti sa Bogom, o stalnoj zavisnosti od Boga*.

Molite se bez prestanka. Jer samo kada ste povezani sa Bogom, vi ste bezbjedni. Ako niste povezani na trenutak, vi ste sotonina meta. Niste bezbjedni ako se oslanjate na svoju moć, mudrost ili iskustvo. *Morate biti povezani sa Izvorom istinske moći*.

*broj 2 : **proučavanje Božje Riječi**.*

Naša mudrost, obuka, obrazovanje, iskustvo nisu bezbedni. Jedino Božja Riječ pomaže. Ako ne znate Božju Riječ sami za sebe, bićete napadnuti sa svih strana. Bićete šokirani, iznenađeni, ... Izgubićete bitku. Potrebno je da budete čvrsto ukorjenjeni u Božjoj Riječi. Božja Riječ je za vas. Jedite je.

⁵ među-komentar Pavla Goje.

Svarite je.

Zapravo, *Elen Vajt nam govori kako da proučavamo*. Ona ne kaže da svakodnevno pročitamo tri ili pet poglavlja.

To što ona kaže možete pronaći na sajtu Zadužbine Elen Vajt www.egwwritings.org.

Ona kaže : "**Proučavajte jedan po jedan stih.**" (Lett. and Manuscr.⁶ vol.12, MS 22, 1987, par. 31)

Nema koristi ako pročitate pet poglavlja a ništa ne zapamtite ili ne naučite iz njih. Uzmite jedan stih.

Ona kaže : "Čitajte Ga iznova i iznova, a zatim se molite za mudrost da Sveti Duh koji je nadahnuo Božju Riječ, sada nadahne vas da je razumijete. Dalje kaže : "Svarite to. Mislite o tome. Razmišljajte o tome. Zatim Ga pročitajte ponovo i ponovo se molite u vezi toga. Pristupite tome kao da uzimate hljeb, vitamine, sok od grožđa ...⁷"

Isus je rekao : "Ako ne jedete tijela sina čovečijega i ne pijete krvi njegove, nećete imati života u sebi." [Jovan 6:53]

To je kao hrana koja ulazi u tijelo i ide u ćelije. Isto tako Božja Riječ treba da uđe u naše tijelo i nahrani nas. Treba da je svarimo i učinimo je dijelom naše krvi. Proučavajte Božju Riječ žedno. Ne kao dužnost, već da biste poznavali Isusa, da biste razumjeli šta On želi lično vama da poruči. Jer, Bog nam govori ako se molimo i proučavamo.

broj 3 : služba Bogu.

Treći dio govori o službi Bogu. Elen Vajt jasno kaže da nas Bog nije pozvao da mu služimo zato što smo mu potrebni. Ona kaže da što mu više služimo, sve smo sličniji Isusu.

Parafraziram : "Što smo sličniji Isusu, učimo da brinemo o drugima, da

⁶ Pisma i rukopisi.

⁷ parafraza zaključka Pavla Goje.

budemo nesebični", a zatim ona kaže da "na taj način mi rastemo i postajemo jači".

Bog želi da mu služimo, jer jedino tako postajemo kao Isus. On nas je pozvao da mu služimo. On je došao da služi. I dok služimo, On nas preobražava pa naš karakter postaje kao kod nebeskih bića. Nebo je zasnovano na službi drugima i samopožrtvovanju. I dok služimo drugima i dok smo samopožrtvovani, pripremamo se za Nebo. Stičemo karakter koji će biti spreman za Nebo.

Krenuću sada u prezentaciju. Pričao sam vam kako je moja žena bila spremna za inspekciju.

Kada treba da se pripremate? Ne pripremate se za rat tokom samog rata. Ako na kraju vremena treba da bježite u planine ili iz velikog u manji grad, vi ne prodajete kuću tokom te krize da biste kupili nešto van grada, podigli brvnaru, pa plastenik, pa iskopali bunar i septičku jamu, uredili baštu. Nema vremena za to osim ako to ne uradite sada. Bog vas poziva da to uradite sada.

Elen Vajt kaže da, ako se molimo, Bog će nam pokazati kada. Daće nam priliku i sredstva.

Ako ste pažljivo slušali moje poruke u vezi događaja poslednjih dana pod nazivom "Sada je vrijeme", vidjeli ste pasus u kome je dato vrijeme kada treba napustiti velike gradove a kada male gradove i kada treba bježati u planine. Ona daje događaje povezane sa vremenom *kada šta treba da uradimo*.

(Pokušaću da vam pokažem prezentaciju i slajdove. Da vidimo da li mogu to da uradim. Dajte mi jednu proročku sekundu. Nadam se da možete sada da vidite prezentaciju. Klimnite glavom ako možete. Predivno! Hvala Bogu! Pošto sada vidite prezentaciju, proći ću malo kroz slajdove.).

U prvom dijelu želim da spomenem da je Isus rekao učenicima : "Idite [prvo] k' izgubljenim ovcama doma Izrailjeva."

Zašto bi prvo išli njihovim ljudima umjesto ljudima koji su u svijetu? Isus im nikada ne kaže : "Idite u posao", već "Idite prvo do Izrailja".

A poslije svog vaskrsenja im kaže : "Idite u grad i čekajte". On ne kaže : "Idite na posao", već "Idite i čekajte". Zašto da čekaju? "Molite se dok ne primite Svetoga Duha".

Kada primite Svetog Duha, tada primete silu. Izgleda da mi izgleda dosta radimo. Imamo dosta programa. Sve je to dobro. Ali *nemamo silu*⁸.

Nedostaje nam sila.

Zato je Isus rekao : "Ne idite u svojoj sili. Ne možete to da uradite. To se ne radi svojom snagom i silom već Svetim Duhom"⁹.

Očajnički nam je potreban Sveti Duh.

Elen Vaj piše da "ako nam je toliko potreban Sveti Duh, zašto se tako malo molimo za Njega". Zar ne treba da imamo žeđ za Svetim Duhom? Ona kaže "da je najveća i najhitnija od svih naših potreba – probuđenje". Ona zatim kaže da "do probuđenja dolazi kada dođe Sveti Duh i da Sveti Duh dolazi kada se istinski molimo". *Zašto se premalo molimo?*

"Idite i čekajte! Idite i molite se sve dok ne dobijete silu!" To su učenici i radili u gornjoj sobi. A zatim su dobili silu.

Isto je i ovdje. Isus je rekao : "Ne idite (u svijet), već idite prvo do Izrailja. *Idite crkvi*". Zašto bi Isus tražio da prvo idu do svojih, da bi im rekli da "se približilo carstvo nebesko"? Zašto?

Elen Vajt je to objasnila, a neću vam citirati cijeli pasus. Ona kaže da je to *zato što crkva spava*.

⁸ sila „odozgo“, odn. sila Svetoga Duha.

⁹ parafraza nekoliko biblijskih tekstova koji govore o ovom.

A Biblija govori o **deset djevojaka** koje su bile u dubokom snu. Idite crkvi ! Jer, prema Bibliji šta je to "spavanje"? To je *lažni osjećaj sigurnosti*.

Izrailj kaže : "Mi smo Avraamova djeca. Mi imamo Zakon, Toru, Nebim i Ketuvim - male i velike proroke. Mi smo Božja djeca!"

A bili su potpuno nepripremljeni za prvi Isusov dolazak. U stvari, oni su iskreno smatrali da su spremni, a način razmišljanja im je bio potpuno pogrešan. Očekivali su da ih Isus izbavi od bolesti, da im da hranu, posao, da im spasi brakove, da im da pobjedu nad Rimom ... sve sami privremeni blagoslovi. A nisu shvatili da je Isus došao da im da duhovni blagoslov, najveći u cijeloj istoriji - spasenje.

Isto je i ovdje : *puno se molimo za privremene blagoslove umjesto da se molimo da budemo spremni za one duhovne*.

Oni su bili potpuno slijepi i nisu vidjeli da je Bog među njima, pa su Ga odbacili. Isto je i danas. Da li je moguće da smo mi danas toliko slijepi i da imamo lažni osjećaj sigurnosti? Mi spavamo. Da li je moguće da izjavljujemo : "Hej, mi smo Adventisti! Mi imamo istinu! Mi znamo pravu doktrinu! Mi znamo sve o stanju mrtvih!".

Uzgred, nema koristi da znate o stanju mrtvih ako umrete¹⁰.

"... Mi znamo istinu o '2.300 dana i noći'. Mi jedemo brokuli fenkel. Dajemo desetak. Mi držimo Subotu. Idemo u crkvu ..."

Sve je to dobro. Treba da držimo Subotu, idemo u crkvu i brinemo o zdravlju. Sve je to dobro.

Ali, kakva je korist od toga ako nismo povezani sa Bogom, ako nemamo lični odnos sa Njim, ako Ga ne poznajemo lično, ako ne poznajemo Njegov glas i ako ne razumijemo šta On želi da nam kaže. Ako smo toliko zaslijepljeni sopstvenom predstavom Istine da ne poznajemo Onog ko je dao Bibliju, Subotu, Crkvu. Koja je korist od toga?

¹⁰ ako o tome ne propovjedate dok ste živi.

Pa fariseji su držali Subotu. Lijeni ljudi ju drže svakoga dana [dan odmora]. Ipak, oni nisu spremni. *Nema koristi od svih dobrih doktrina ako nemate stalnu i ličnu povezanost sa Bogom ; ako ne čujete Njegov glas i ne poznajete Njegov glas.*

On je rekao: "Ovce moje slušaju glas moj."

Onda : "Ko ima uho da čuje neka čuje šta govori Duh ..."

Isus im je rekao : "Treba da pričate sa svojom braćom i sestrama i kažete im : 'Vrijeme je da se probudite! Sada je pravo vrijeme. Mladoženja dolazi. Nemojte čekati. Vrijeme je da se pripremite. Shvatite to ozbiljno!'"

Kada je vojska ušla, da je Izrailj to shvatio ozbiljno i napustio grad, on bio bi pošteđen. Vrijeme je da ovo shvatimo ozbiljno.

A zatim ...

Elen Vajt priča o tome i kaže da *uspavani učenici predstavljaju uspavanu crkvu* u vrijeme kada dan Božjeg povratka bude blizu. Biće opasno da u to vrijeme budemo zatečeni u snu. Hristos je na vratima. Muškarci i žene su u posljednjim satima probe, a ipak su bezbrižni. Slušajte posljednju rečenicu : "Uspavani pastori propovijedaju uspavanim ljudima."

Kao da je cijela crkva uspavana. Ne kažem da je crkva loša. Ovo je Božja crkva. Govorim o potrebi za probuđenjem. Vrijeme je da se probudimo. Vrijeme je da se molimo, da proučavamo, da to shvatimo ozbiljno.

Ne poigravajte se sa Svetim Duhom! Ne igrajte se sa vremenom u kome živimo. Ovo je pravo vrijeme da se pripremimo. Vrijeme je da služimo Bogu. Ako vam je Bog dao neki talenat - upotrijebite ga. Nemojte da ga zakopate. Prije priče o kraju Jerusalima i kraju svijeta, jer je Isus tu napravio paralelu, On im je dao parabole za prije i za poslije, a u vezi toga *kako da se pripreme za te događaje*. Sve te parabole su imale nešto zajedničko.

Na primjer : *drvo smokve* je trebalo da daje plod, da služi ; *vjerni sluga* je trebalo da hrani ostale sluge ; *deset djevojaka* je trebalo da imaju svjetlost ; trebalo je da ljudi *upotrijebe svoje talente* a ne da ih zakopaju.

Tako možemo ići redom kroz sve parabole, a ima ih dosta. Sve one imaju zajedničke karakteristike. Vi treba da služite Bogu. Ako ne radite svoj posao ... *niko od onih koji nisu služili nisu bili spaseni*.

Drvo koje nije davalo plodove je posječeno. Sluge koje nisu upotrijebile talente su odbačene. *Svi koji nisu služili su bili izgubljeni*. Ovo je vrlo jasno u tim parabolama.

Kako da se pripremamo? Služeći Bogu.

Slušajte sada pažljivo. Isus dolazi uskoro ; skorije nego li što mislimo. Da li ste spremni? Da li ste se pripremili? Kada ćete biti spremni?

Ljudi mi kažu da imam pravo u vezi ovog i da to treba da shvate ozbiljno. Da će razmisliti o tome.

Ma o čemu da razmisle!? Nema o čemu da se razmišlja. Treba da se pripremite.

"Mislim da ću sljedeće nedelje početi sa tim."

Ne! Morate početi danas, ako to zaista želite. Stalno to ponavljam ljudima. To je istinita priča.

Kada sam kao dijete išao u školu, bila je jedna mala prodavnica. Držao ju je jedan Turčin, Bajram Hasan. Vrlo fini čovjek. Stariji čovjek, vrlo ljubazan. Vrlo duhovit. Prodavao je sladoled od čokolade, vanile i pistaća. Pistać mu je bio ekstremno dobar.

On je po cijeli dan vrlo glasno vikao : "Danas platiš, a sutra je besplatno!"

Bio sam mlad i glup i vjerovao sam mu.

I tako sam mu platio, a sutradan bih mu rekao : "OK. Došao sam sutra.

Molim vas da mi date moj besplatan sladoled."

On je rekao : "Sine, došao si danas. Danas platiš a sutra je besplatno."

Rekao sam : "Ne, ne. Bio sam jučer, kada je to bilo danas, a došao sam danas kada je sutra. Dajte mi moj besplatan sladoled."

Rekao je : "Ne, ne. Jučer je bilo jučer, danas je danas, a sutra je sutra. Došao si ponovo danas. Treba da dođeš sutra. Ti stalno dolaziš danas, a danas treba da platiš."

Platio sam ponovo.

A došao sam i slijedećeg dana i rekao : "OK. Sada je danas."

Rekao je : "Da. Sada je danas."

- "Ne, ne. Sada je sutra."

- "Ne, sada je danas."

- "Ne, sada je sutra."

Rekao je : "Sine, pogubio si se. Sutra je sutra. Danas je danas. Danas platiš, sutra je besplatno."

Pitao sam ga : "Kada je sutra?"

Rekao mi je : "Sine, sutra se nikada ne dešava."

Zašto bi ljudi mislili da će se pripremiti sutra? Ako zaista i cijelim svojim srcem želite da se pripremite, zašto to ne uradite danas? Ako to ne uradite danas, to znači da to ne želite svim svojim srcem. To znači da imate neke druge prioritete, neke druge bogove u svom srcu. Ako zaista želite da se pripremite, URADITE TO! Uzgred, ako to ne uradite danas, nećete ni sutra. Sotona voli kada hoćete da to uradite sutra.

Preskočiću malo. Uzgred, postoji jedan biblijski stih, Otkrivenje 22,10.12, u kome piše da nema više vremena. "Ko je svet, neka se još sveti." Ko je prljav, neka ostane prljav. Gotovo! Od sada, nema više probe. Ništa se više neće promijeniti. Vrlo uskoro ... Vrlo uskoro će doći taj dan. Vrlo uskoro će se završiti proba i biće kasno za pripremu.

Niko vam neće reći : "O, slijedeće sedmice se završava proba u utorak u 14:00." Neće tada ruka na nebu pisati : "Pažnja, pažnja ... Slijedeće sedmice, u srijedu u 17:00 časova se završava vrijeme probe." To neće biti tako najavljeno. Neće biti ni propratnih munja, ni nekih znakova. Ništa! Biće to

dan kao i svaki drugi. Ljudi će se probuditi ujutru, otići na posao ili šta već rade, vратиće se kući uveče i niko neće znati da se vrijeme probe završilo. Ne možete čekati do tog dana. Nećete znati kada se to završilo. Ako se ne pripremate danas, svakoga dana, nećete biti spremni.

Šta mislite : šta ćete raditi tog dana kada se završi vrijeme probe? Reći ću vam : radićete tačno ono što radite svakoga dana. To se zove rutina.

Zato Biblija u 2. Korinćanima 6:2 kaže : "Sad je dan spasenja." Ili : "Danas ako glas njegov čujete, ne budite drvenastih srca." [Jevrejima 4:7]

Danas! Ne sutra! Danas!

Isus je rekao da će biti kao u Nojevo i Lotovo vreme. Kako je bilo u te dane? Biblija kaže da su oni : jeli, pili, ženili se, gradili kuće, uređivali bašte ...

Da vas pitam nešto. Šta je loše u tome što su jeli ili gradili kuće ili se ženili ili uređivali bašte ili što su išli na posao ili što su išli da spavaju? Ne vidim ništa loše u tome. Čak je to sve apsolutno normalno. Pa Bog nam je rekao da jedemo, da radimo, da se vjenčamo ... Nema ništa lošeg u tome. U čemu je, onda, problem? To se zove rutina. Kada ljudi rade nešto pogrešno, osjećaju se loše po tom pitanju i osjećaju potrebu za promjenom. Ali kada ljudi rade nešto dobro a rutinski, ne osjećaju potrebu za promjenom i toliko se naviknu na tu rutinu tako da više ni ne razlikuju dane jer su im svi isti. A kada radite rutinski to postaje navika, navika postaje karakter i vrijeme teče tako brzo. Sada je npr. januar, pa će brzo maj, pa decembar i godina je prošla tako brzo da niste ni osjetili.

I prije nego što shvatite, kraj je na vratima, a vi se niste spremili ; zbog te vaše rutine.

Isus kaže da je vrijeme da iziđete iz rutine, vrijeme da naučite da hodate sa Bogom.

Daću vam jedan primjer. Kada sam bio u vojsci, tokom komunizma, rekli su mi da mi nije dopušteno da primam bilo kakve religiozne tekstove. "Ako te uhvatimo u tome, ideš u zatvor."

Moja tadašnja djevojka, danas žena, mi je slala pisma puna koještarija, duga po petnaestak stranica. Imala je izuzetno lijep rukopis, ali je ova pisma pisala groznim rukopisom i teškim za čitanje. Užasna pisma. Pisala je gomilu koještarija. Ništavnosti. Dosadno ... Šta je kuvala i sl. Pisala je da je u jelo dodala toliko i toliko soli, peršuna, ovoga, onoga ... te ovo se dodaje prvo, te ono se dodaje poslije ... tako dosadno. Komunistička bezbjednost je čitala svako pismo da bi provjerili da li ima nešto religiozno u njima i cenzurirala ih. Moje kolege u vojsci su dobijali pisma od jedne do dvije stranice, a meni su stizale stranice dosadnih koještarija. Oni bi pročitali prve dvije stranice i umorili se od tog ružnog rukopisa. Nakon pročitanih četiri-pet stranica bi se umorili i dali bi mi pismo. Govorili su da su to gluposti i ako ju oženim, da će me ubiti koliko je dosadna i da treba da je se klonim.

A ona bi mi tek na jedanaestoj stranici (ili kasnije) napisala neki pasus iz Duha proroštva ili Biblije. Odbacio bih sve nevažno i zadržao samo dijelove sa tim pasusima. Molio sam se Bogu uveče da me probudi rano u jutro slijedećeg dana, da imam dovoljno vremena da me ispuni svojim prisustvom, tako da ne budem sam.

"Ne želim ni sekundu da budem sam. Želim da budem u Tvojoj prisutnosti. Želim da hodam sa Tobom, da pričam sa Tobom i živim sa Tobom, da budem sa Tobom. Budi u meni i dopusti mi da ja budem u Tebi."

Molio sam Boga da me probudi. Svi su se budili oko 06:00, a mene bi Bog probudio oko 04:35.

Imao sam malu baterijsku lampu i puno papirića sa pasusima iz Biblije. Ispod pokrivača sam tako proučavao Bibliju i Duh proroštva iz pisama moje djevojke. Zatim bih se molio, a nakon sat - sat i po takvog vremena, bio bih ispunjen Svetim Duhom. Zatim bih se obukao i bio spreman za taj dan. Bez obzira šta nam se dešavalo, svi su mogli da vide da je Božja sila sa mnom. Imam puno moćnih iskustava.

Međutim, jednog dana, Bog me je probudio oko 02:00 ujutru.

Rekao sam : "Gospode, da li se šališ? Mislim, treba mi više odmora jer smo cijeli dan na vježbama i vrlo je teško trčati i skakati, raditi ovo i ono. Iscrpljen sam. Potrebno mi je još par sati sna. Molim te, probudi me u neko bolje vrijeme, kao oko 05:00."

Ali Bog mi je rekao : "Moraš odmah da se probudiš."

Nisam više mogao da spavam pa sam "ustao", ali pod pokrivačem.

Uzeo sam baterijsku lampu, molio se i proučavao, a onda sam želio da ponovo spavam.

Ali, Bog me je nadahnuo da se obučem. Tako, oko 03:30 sam bio obučen, a zatim sam se vratio pod pokrivač da spavam. Nakon par sekundi začuo se alarm. Bila je to ratna vježba da se vidi koliko smo spremni za rat.

U takvim vježbama smo imali doslovno petnaest sekundi da se spremimo, inače bismo završili u vojnom zatvoru.

Od pet hiljada vojnika u cijelom garnizonu, ja sam jedini bio spreman. Za par sekundi sam uzeo oružje, masku i ostalo, istrčao napolje gdje nas je čekao kapetan. Ostali su se onako pospani sudarali, pokušavali da se presvuku, da nađu WC.

Svi su bili kažnjeni osim mene.

Pitali su me : "Kako si samo uspio da se spremiš za dvanaest sekundi?"

Rekao sam : "Ako bih vam rekao vi ne biste vjerovali. Ali, Bog me budi svakoga dana, a sada me je probudio ranije pa sam uspio da se spremim."

Rekli su : "Ti si lud!"

Rekao sam : "Ne. Vi to ne razumijete jer ne poznajete mog Boga."

Ako vi stalno hodate sa Bogom, za vas neće biti iznenađenja, pa ni na kraju vremena. Bićete spremni. Ali treba na vrijeme da naučite da prepoznate Božji glas, a ne u posljednjem trenutku. Treba da iziđete iz svoje rutine. Treba da naučite da svakoga dana ustajete rano da biste se molili, proučavali, da biste bili na raspolaganju Bogu, da kažete : "Gospode, evo me. Upotrijebi me danas. Učini da budem na blagoslov drugima. Otvori mi

oči da vidim ljude kojima je potrebna pomoć. Otvori mi oči da ne budem toliko fokusiran na svoje probleme i potrebe, da ne radi toga ne vidim ljude oko sebe. Napravi svojega i njihovoga slugu od mene. Pomozi mi da budem kao Isus, da budem svjetlost ovom svijetu. Upotrijebi me danas. Budi u meni jer sam bez Tebe ništa."

Treba da zavisimo od Boga toliko da smo spremni da bilo kada izađemo iz naše rutine i idemo tamo gdje nas Bog uputi da uradimo šta god On traži od nas i da kažemo šta god On traži od nas.

Isus je rekao u Jovanu 5,30 : "Ja ne radim svoj posao već posao koji mi moj Otac traži da uradim."

U stvari, Elen Vajt kaže da je Otac svaki dan davao Isusu plan. Ona ide i dalje od toga i kaže : "Svakog jutra se molite i predajte svoje planove Bogu. Budite spremni da ih ispunite ili odustanete od njih, u skladu sa Njegovom voljom".

Imam citat u mojoj prezentaciji : "Svakog jutra predajte svoje planove Bogu, a zatim prihvatite Njegov plan za vas za taj dan."

Treba da izađemo iz svoje rutine. Treba da naučimo da u potpunosti zavisimo od Boga. Samo tad nas Bog može voditi. Ako želite da radite ono što vi želite, ne očekujte promjenu niti čudo. Kada naučite da se u potpunosti predate Bogu, tada možete da očekujete Božju moć. To može biti malo opasno. Jer, ako nemamo kontrolu a potpuno se predamo, šta će se onda desiti sa mojim "ja", mojim poslom, mojim životom? Ali, zapamtite, ako tražite najpije Boga i Njegovo carstvo, On je obećao da će se postarati za sve ostalo. On može da učini za vas više nego vi za vas. Dosta više. Tek tada imate šta da ispričate.

Isto je bilo u Nojevo vreme. Oni su bili u svojoj rutini. Bog im je rekao : "Izađite iz svoje rutine".

Ne želim da idem duboko u tekst, ali da sam ja Noje, vjerovatno bi mi porodica i crkva rekli : "Da li si lud? Potop? Čamac? Radi čega? Zbog kiše? Šta je kiša?" Možda bi pozvali psihologa koji bi rekao : "Hej, on je imao nekakve vizije. Treba da ga pregledate. Dajte mu neke pilule."

Kada izađete iz rutine, ljudi misle da ste ludi. Ali, ne obazirite se na to. Držite pogled na Isusu, jer ne spasavaju ljudi već Isus. Naučite da ne zavisite od toga šta ljudi govore. Naučite da zavisite samo od Boga. On je taj koji vas blagosilja, štiti, spasava. Zavisite od Boga. Ne dozvolite da ljudi utiču na vas. Mislite o tome.

Vrijeme probe će se uskoro završiti. Toga dana neće više biti promjena. Niko neće znati koji je to dan. Ljudi će uobičajeno raditi svoje poslove. Sve ono što radite sada i sutra, radićete i tada.

Idemo na vrijeme poslije Nojevog vremena. Ali, prije toga ću vam pročitati jedan citat jer mi mislimo da smo Božji narod i hoćemo da se pripremimo. Ali, mi ne radimo ništa loše ... Razmislite o ovom pasusu. "Nisu svi iz te generacije bili idolopoklonici. Nisu svi bili loši. Mnogi od njih su tvrdili da služe Bogu. Mnogi od njih su bili Božji ljudi, adventisti. Mnogi od njih. Ali njihov um je postao zaslepljen usled konstantnog odlaganja i odbacivanja poziva."

Slušajte pažljivo.

Vi ne morate da radite ništa loše : kršenje Subote, varanje, laganje, ubijanje ...

Ako vam Bog kaže danas da uradite nešto, a vi odugovlačite sa tim, vi postajete slijepi, a srce vam je sve tvrđe. Postajete neosjetljivi na glas Svetog Duha i više ne možete da ga prepoznajete. Ako vam Bog govori, nemojte odugovlačiti ili to odbiti, jer ćete na kraju postati slijepi.

Fariseji su u početku znali da je Isus Mesija, ali su to odbacili zbog svog ponosa. Izmislili su izgovore i postali slijepi. I ne samo da su postali slijepi, već su se okrenuli protiv Isusa i mislili su da su u pravu. Odugovlačenjem vi

postajete neosjetljivi na Svetog Duha. Ne poigravajte se sa Svetim Duhom. Ako Bog kaže : "Danas!", uradite to danas. Nema sutra.

Pokazali su svoj prezir prema Božjoj opomeni ... Kako? ... Radeći ono što su radili i dan prije.

Slušajte, vi pokažete prezir prema Božjem upozorenju ... Kako? ... Radeći vašu rutinu. Šta ste radili jučer? Išli ste na posao, vratili se kući, istuširali se, jeli ste, gledali vijesti, otišli da spavate ... Radili ste nedužne stvari koje radite svakoga dana. Vi ste odbacili svjetlost i prezreli upozorenje na ovaj način.

Vrijeme probe se približavalo kraju, a oni toga nisu bili svjesni. Noje im je uputio posljednji poziv. Životinje su poslušale Boga, ali je Božji narod bio neposlušan.

Razmislite o Joni. Životinje su poslušale ... velika riba. More je poslušalo Boga. Ljudi iz Ninive su poslušali Boga, ali Božji prorok nije. Jer smo se toliko navikli na Boga da ga više ne shvatamo ozbiljno.

Noje im je uputio posljednji poziv. Životinje su poslušale, ali Božji ljudi nisu. Oni su otvrdli stalnim odugovlačenjem i odbacivanjem. Kada tako stalno odbacujete, vaše srce postaje neosjetljivo. Ako to ne uradite sada, postaćete slijepi i paralizovani, toliko fokusirani na svoje planove, na svoje molitve, na sebe, na vaše puteve da ćete biti slijepi za te događaje. Kada se vrijeme probe završi, vi to nećete znati. Zato vas Bog poziva da mu se potpuno predate. Morate u potpunosti da odbacite ne samo vaše loše stvari, već i one dobre : navike, vašu pravednost, sve dobro što radite ... sve to treba da predate Bogu i u potpunosti. Treba da naučimo da hodamo sa Bogom. Treba da naučimo da zavisimo od Boga. Potpuna predaja. Isusu predajem sve!

Slušajte sada. Ovo je radosna vijest.

Vrata su bila otvorena. Koliko njih je Noje pozvao? Samo Adventiste? Samo dobre ljude? Ne. Pozvao je sve. Svako ko svakoga dana poziva Isusa nema

šanse da bude izgubljen! Zato Biblija i kaže : "Onaj ko ima Isusa ... (a to je sadašnje trajno vreme) ... onaj ko stalno ima Isusa - ima život. Onaj koji prizove Isusovo ime će biti spasen."

U suštini : Hristos u vama, nada slave. Ako ga svakog jutra pozivate da bude prisutan i svakoga dana, vi ste bezbjedni. I to ne zbog vaše sile, mudrosti, iskustva, znanja, ... Ne! Vi ste bezbjedni zato što je Isus u vama. Nema šanse da budete izgubljeni. Ko ima Isusa, ima život. Ko nema Isusa, nema život. Razmislite o ovome.

Planina Sent Helens¹¹, 18. maj, 1980. Desio se jedan zemljotres. Geolozi i seizmolozi su izmjerili pritisak i rekli : "Doći će do erupcije vulkana.

Moramo da se evakuišemo. Ko se ne evakuiše, poginuće."

Šta se desilo? Samo se mali broj ljudi evakuisao, a veći je rekao : "Otići ćemo. Ali, zemljotres je prošao. Cijeli život sam radio za ovu kuću.

Otplaćivao sam ju dvadeset i osam godina. Ne mogu da odem prije nego što ju prodam. A prije nego što ju pustim u prodaju, moram da ju okrečim i dotjeram, da zaradim više para."

I tako, oni su počeli da kreće i sređuju ... Na kraju su rekli : "Nema više zemljotresa. Zašto da idemo? Okrečili smo i izgleda odlično." Odugovlačili su. A nakon šest mjeseci se desio još jedan zemljotres.

"O, moramo da idemo. Ali, prvo da uzmemo sve slike, kompjuter, da ih stavimo u kola. Uzgred, u garaži ima važnih stvari. Treba i njih da ponesemo ... Hej, danas je sve mirno. Nema zemljotresa. Umorni smo. Otići ćemo sutra."

A sutradan su rekli : "Sačekajmo još jednu sedmicu."

I tako su odugovlačili. A nakon tri mjeseca se desio još jedan zemljotres. Pa nakon dva još jedan, pa nakon jednog mjeseca još jedan zemljotres. Oni su se navikli i rekli da je to normalno, jer žive blizu vulkana ; da je normalno imati zemljotrese.

¹¹ Sveta Helena.

Tako se ljudi navikavaju na znake kraja. Smatraju ih normalnim i više ne primjećuju znake.

"O, savim je normalno imati zemljotrese."

I oni su tako odbacili ideju odlaska. Kada je došlo do erupcije vulkana, bilo je kasno da se evakuišu.

Ne pripremate se tokom krize.

Ljude koji su pokušali da se evakuišu, stihija je uhvatila sa leđa.

Ovako je ta planina izgledala prije i poslije¹². Tu u dolini je sloj pepela debeo preko petnaest metara i ljudi su zatrpani pod tim slojem pepela. Ovo je jedan od njih koji je dao intervju. Možete to pronaći na internetu.

Pitali su ga : "Zašto ne odete?"

Rekao je : "Hej momče, bilo je zemljotresa i ranije. To je normalno. Navikli smo se na njih. Od mene do planine ima sedamnaest kilometara. Tu je šuma. Neće to stići do mene. Ostajem ovdje i ne idem."

Uzgred, on je još uvijek tamo, samo duboko ispod pepela.

Ljudi kažu : "Kada budemo vidjeli čuda, te događaje, tada ćemo se pripremiti." Nećete vi vidjeti nikakva čuda! Imali ste dosta čuda u svom životu. Pa ipak, nakon nedelju ili mjesec dana vi ih zaboravite i naviknete se na njih. Nećemo vidjeti znake jer smo se toliko navikli na njih ; navikli na : tornada, uragane, katastrofe, urušenu ekonomiju, terorizam, pandemije ... Tako smo naviknuti na te znake, na požare, da ih niti ne vidimo kao znake već kao nešto normalno. I kako se oni dešavaju, mi se postepeno navikavamo na njih.

Bez obzira na čuda u tim znacima, ako se ne pripremimo danas, nećemo se nikadaa pripremiti.

Razmislite o Valamu. Magarac mu je progovorio, ali ga to nije probudilo. Bio je toliko fokusiran na svoje planove da je bio slijep za čuda. Ako bi vam vaš

¹² Goja pokazuje fotografije na kojima se vidi planina prije erupcije i poslije, kada je jedna trećina planine kliznula u stranu a vulkan eksplodirao.

pas progovorio, zar ne biste to smatrali čudom? Toliko smo fokusirani na svoje planove, toliko naviknuti na čuda i znake da postajemo slijepi.

Ako se poigravate sa Svetim Duhom, postaćete slijepi i neosjetljivi. Kada odugovlačite, postajete slijepi, paralizovani i nikada se ne mijenjate.

Razmislite o Lotu, Sodomu i Gomori. Slušajte pažljivo. Lot je mogao da svoju porodicu sačuva od mnogih zala, da svoj dom nije podigao u tom gradu. Sve što su Lot i njegova porodica radili u Sodomu, mogli su da rade i da su živjeli u nekom mestu malo udaljenijem od tog grada. Enoh i Avraam su hodali sa Bogom, pa ipak nisu živjeli usred grada.

Elen Vajt kaže : "Izađite iz gradova." Ona to stalno ponavlja. Imam četiri stranice takvih citata. "Bog mi je rekao da upozorim naš narod da iziđe iz gradova." Rekla je : "Ako želite da sačuvate svoju djecu od grijeha i uništenja, ako želite da se zašтите od progonstva i nevolja, odselite se iz gradova."

Nama se puno puta ovo ne sviđa. Ne zvuči nam udobno. Ali, moramo da slušamo. Da se Lot preselio van grada, sačuvao bi svoju porodicu. "Sve dok mi Bog daje snagu da govorim našem narodu ... da napuste gradove i da zasnuju domove van grada." "Vjernici koji sada žive u gradovima će uskoro morati da se presele na selo, da sačuvaju svoju djecu od propasti." Mislite o tome.

Elen Vajt govori kada i kako. Ona kaže : "Ako se iskreno molite za mudrost, Bog će vam otvoriti vrata. Nadahnuće vas idejama, stвориće sredstva i mogućnosti i otvoriti vrata pa ćete znati kada i gdje da se preselite."

Treba da se molimo : "Gospode, želim da ti budem poslušan. Molim te da mi otvoriš oči i pomogneš mi." Bog će vam dati prilike i nećete zažaliti. U stvari, ako to ne poslušate - zažalićete. Kada dođe do progonstva i kriza, tada je prekasno da pravite baštu i plastenik. Morate to da napravite sada. Morate to da imate spremno, da ne morate da zavisite od kupovine i

prodaje. Znam da ovo nije prijatna poruka. Ali, ovo nisu moje riječi. Ljudi su postali toliko fokusirani na svoje planove da su bili slijepi. Ljudi koji su otišli u Lotovu kuću su oslijepili. Svi. Oni to nisu shvatili kao čudo i nisu se promijenili. Previše smo fokusirani na ono što želimo da uradimo da smo slijepi na događaje oko nas.

Ali već smo pričali o tome. Idemo dalje.

Danas je vrijeme da se pripremite. Danas je vrijeme da odvojite vrijeme za molitvu i proučavanje Božje Riječi. Danas je vrijeme da upotrijebite svoje talente i služite Bogu. Danas je vrijeme da postanete dostupni i ne živite samo za sebe već i za druge, onako kako je Isus radio. Treba da postanete kao Isus da biste mogli da budete spremni za Nebo. Ni jedna egocentrična duša neće otići na Nebo. Moramo da imamo Isusov karakter. Treba sve više da se preobražavamo u Njegovo obličje. Treba da budemo požrtvovani. Danas je vrijeme da služimo Bogu. Danas je vrijeme da naučimo da čujemo Njegov glas i da hodamo sa Njim, da zavisimo od Njega, da ga poznajemo i da imamo povjerenje u Njega.

Ako se isuviše ne fokusiramo na ove stvari, gubimo fokus na Nebo.

Idemo dalje.

Biblija kaže : "Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše." Pazite šta vrjednujete najviše, šta se postavlja između Boga i vas.

Želim da vam ispričam jedan kratak primjer. Verovatno ste to već čuli od mene.

Kada smo išli ... Kada smo jednom išli na Kubu, (a bili smo tamo više puta, vjerovatno ste već čuli ovu priču od mene), molili smo se nekoliko mjeseci Bogu da nas vodi gdje da idemo i šta da radimo. Nakon nekoliko mjeseci molitve, imali smo telefonski poziv u vezi potrebe da se na Kubi osnuju nove crkve, na novim lokacijama gdje nema Adventista. Imali smo tim od petnaest ljudi i podijelili smo se na tri grupe ; po petoro. Sakupljali smo

novac i otišli na tri lokacije na Kubi, da evangeliziramo. Počeli smo jednog četvrtka uveče. Sjećam se da me je pozvao vođa jedne od grupa i rekao : "Došla je policija i konfiskovala naš novac, naše knjige, zatvorili su objekat i rekli da će nas uhapsiti ako se vratimo tamo. Šta da radimo? Da dođemo kod vas blizu Havane i pomognemo vam?"

Rekao sam : "Ne. Mi smo se molili za to. Vjerujemo da vas je Bog vodio tamo. Treba da ostanete tamo i uradite ono na šta vas Bog poziva da uradite, da tamo pokrenete novu crkvu."

- "Ali to je nemoguće! Uhapsiće nas!"

Rekao sam mu : "Ako zaista želite da imate iskustvo sa Bogom, ne možete imati to iskustvo bez ikakvih problema. Ne možete imati tu priču sa Bogom bez iskušenja. Ne možete imati pobjedu bez napada. Svaki puta kada slijedite Boga, sotona će vas napasti. Ne treba da bježite već se molite. Kada prolazite kroz krize, a to vam se sada dešava, tražite Boga, nemojte da bježite. Molite se! Jer, iz velikih kriza i velikih molitvi proističu velike pobjede i velike priče. Molite se."

- "Ali molili smo se."

- "Koliko dugo?"

- "Ne znamo."

- "To je zato što se niste molili. Kada se molite dugo, vi to znate. Kada, na primjer, postite dva minuta, toga se ni ne sjećate. Ali ako postite tri dana, vi to znate. Isto je i sa molitvom. Kada se molite dugo, vi to znate. Nemojte se moliti anemično. Molite se kao Ilija. Nije prestao dok nije počela kiša. Molite se kao Jakov, koji je rekao Bogu : 'Neću te pustiti dok me ne blagosloviš'. Ne odustajte. Molitva na život i smrt! Ako želite odgovore na važna pitanja, potrebne su velike molitve."

I tako, oni su počeli da se mole kako sam im rekao. A i mi smo se molili za njih. Ujedinili su se u molitvi i molili se od 05:00, od 06:00 do 19:00, do 20:00 ... do ponoći.

Pozvao me je i pitao da li spavam. Rekao sam da ne spavam. Ne sjećam se detalja, ali rekao je : "Ja sam treća (ili četvrta) generacija Adventista. Zaista

vjerujem u Boga i u molitvu i molim se ozbiljno. Ali, nikada do sada se nisam toliko molio. Molili smo se dok nismo stekli osjećaj mira. Znali smo da nam je Bog odgovorio. Nismo znali šta, ali imali smo osjećaj mira, osećaj Božjeg prisustva."

Zatim su me pozvali ujutru i rekli : "Osjećali smo da nas Bog nadahnjuje da odemo u policiju i razgovaramo sa njima."

I otišli su u policiju i pitali : "Da li biste nam dozvolili da nastavimo?"

- "Ne. Ako nastavite, uhapsićemo vas."

- "Molimo vas, recite nam šta da radimo."

Policajac ih je odveo u jednu sobu i rekao : "Zatvorite vrata."

Zatvorili su vrata. Zatim je policajac vrlo glasno uključio radio, tako da niko nije mogao da ih čuje. Prišao im je i šapnuo na uho : "Da li imate dve čokolade?"

Uzgred, kada god odem na Kubu, ponesem opremu za školu, odjeću i sl. jer nemaju ništa. Ponesem i slatkiše i oni se okupe oko nas, jer oni to tamo nemaju.

I tako je on pitao : "Da li imate dvije čokolade za moju djecu?"

Rekli su : "Da, imamo."

Pitao je : "Da li imate Bibliju za moju ženu?"

- "Da, imamo."

- "Dajte mi je, ali ne spominjite to nikome. Ne želim da izgubim svoj posao i slobodu."

Zatim je rekao : "Ne možete da evangelizirate u javnim zgradama jer nemate dozvolu za to. Ali možete da evangelizirate u crkvi bez dozvola. Idite u crkve u gradu i zamolite ih da drže evangelizacije u njihovim crkvama." Zvao me je starješina i rekao : "Bog nam je odgovorio. Ići ćemo u crkve u ovom gradu, a ima ih sedam, i tražićemo onu u kojoj možemo da nastavimo."

Dakle, počeli su to jednog četvrtka uveče. Policija je došla i zatvorila taj objekat, a došlo je šesnaest ljudi na evangelizaciju. U petak nisu imali gdje, pa su tražili po crkvama u gradu i obišli svih sedam crkava - apostolsku

crkvu, baptističku, pentakostalnu ... Niko im nije dopustio da u njihovoj crkvi drže evangelizaciju.

Pozvali su me : "Šta da radimo? Mislili smo da nas je Bog nadahnuo, ali to nije bio Bog."

Rekao sam im : "Hej! Ko vam je rekao da će to ići lako? Da li mislite da je Mojsiju bilo lako četrdeset godina? Da li mislite da je Josifu ili Danilu bilo lako? Nastavite da radite to što vam je Bog dao da radite."

- "Tako smo i uradili."

- "Idite ponovo, kao ona žena i sudija. Idite ponovo dok se ne umore od vas. Idite ponovo u sedam crkava."

I tako, otišli su po drugi put. Kada su došli u baptističku crkvu, pastor je rekao : "Hej, mogu da dopustim da držite evangelizaciju u mojoj crkvi ako nam popravite krov - toliko je propao da se vidi nebo. Čak i prokišnja." A moj starješina je pitao : "Koliko košta da se popravi krov?"

Pastor je rekao : "2.500 \$."

Moj starješina je pitao svoju ženu : "Dušo, koliko para imamo?"

- "Sve što imamo je novac za smeštaj, prijevoz i hranu."

Pitao je : "Koliko je to para?"

Rekla je : "2.500 \$."

Pozvao me je i rekao : "Pastore, baptisti traže 2.500 \$ za popravku krova, da bismo u njihovoj crkvi držali evangelizaciju. Ali sav novac koji imamo za hranu, smeštaj i prijevoz je 2.500 \$. Ako im damo taj novac, šta ćemo jesti? Gdje ćemo spavati?"

Rekao sam : "Hej, dajte im novac. Ne morate da jedete."

- "Vi se šalite? Naravno da moramo da jedemo."

Rekao sam : "Ne. Ne možete da očekujete blagoslov ako najprije ne upotrijebite ono što imate. Obično dajemo od našeg viška. Tražimo od Boga da nas blagoslovi, a dajemo od onoga što nam nije potrebno. Ne možete očekivati blagoslov ako dajete od svog viška. *Treba da date sve što imate, pa onda očekujete blagoslov. Tako je kada živite vjerom.* Ne očekujte mnogo blagoslova, nakon što ste dali malo. Dajte šta imate, a onda imajte

povjerenje u Gospoda."

Rekao je : "Pastore, to traži puno vjere."

Rekao sam : "Zar ne treba da budemo vjerni?"

Oni su razgovarali i molili se i rekli su : "Teško nam je, ali daćemo sve."

Dali su novac određen za hranu i smještaj tom baptističkom pastoru i nastavili su sa evangelizacijom u Subotu uveče u toj baptističkoj crkvi.

Došlo je onih šesnaest ljudi, plus baptistički pastor i njegova porodica. Te noći je trebalo da plate smeštaj u hotelu i hranu.

Starješina je rekao svojoj ženi : "Pogledaj u novčanik. Možda nađeš nešto novca."

Jer, u ženskoj tašni ima svega. Možete da otvorite prodavnicu. Pogledala je i rekla : "Hej, našla sam kovertu sa 2.500 \$. Zaboravio si da ju daš baptističkom pastoru."

Rekao je : "Mislio sam da sam dao."

Pozvao je baptističkog pastora i rekao : "Izvinite, zaboravio sam da vam dam kovertu."

Baptistički pastor je rekao : "Ne, ne. Koverta je u mojim rukama. Dali ste mi ju."

Zvao me je : "Pastore, da nam niste možda greškom dali tih 2.500 \$?"

Rekao sam : "Nisam. Nikada ne pravim takve greške. Prilično sam dobar sa matematikom. Svima sam dao isti iznos. Možda je Bog stavio taj koverat. Možda se neki anđeo sada smiješi."

Rekao je : "Bog nam je dao novac! Hvala Bogu!"

Platili su 300 \$ za hranu i smeštaj cijelog tima, a slijedećeg dana su držali evangelizaciju.

Bila je nedjelja. Pojavilo se stotinu pedeset i šest ljudi - šesnaest ljudi plus cijela baptistička crkva.

Baptistički pastor je rekao : "Bio sam jučer, svidelo mi se ono što sam čuo, pa sam pozvao cijelu svoju crkvu."

Starješina me je pozvao : "Pastore! Sve funkcioniše zajedno, uključujući i krizu."

Bog ne šalje krizu, ali je dopušta. Pa kada nas sotona napadne, Bog to pretvori u nešto dobro.

"Sve funkcionise tako zajedno. Spriječili su nas u onom objektu, u kome smo imali šesnaest ljudi, a sada ih imamo preko 150! Bog je dopustio da budemo spriječeni, da bi sada došlo toliko ljudi."

Rekao sam : "Hvala Bogu. Vidite sada kako je kada se stalno molite."

- "Bog nam je dao novac! Imamo 2.500 \$!"

Rekao sam : "Hvala Bogu!"

U Subotu uveče su platili 300 \$, u nedjelju su imali evangelizaciju sa preko stotinu i pedeset posjetilaca. A zatim su prebrojali novac da bi platili za smještaj i hranu za nedjelju. Prebrojali su novac i bilo je 2.500 \$. Starješina je rekao svojoj ženi : "Dušo, nisi dobro izbrojala. Možda si imala 2.800 \$, jer smo jučer platili 300 \$ pa sada imamo 2.500 \$."

Rekla je : "Ne, dobro sam izbrojala."

Ponovo su zajedno izbrojali novac i bilo je 2.500 \$.

Platili su za smještaj i hranu 300 \$ i ponovo izbrojali novac. Opet je bilo 2.500 \$ u novčaniku.

Pozvali su cijeli tim i prebrojali novac.

Ljudi iz tima su rekli : "Niste dobro prebrojali."

Sljedećeg dana, u ponedjeljak, platili su smještaj i hranu i izbrojali novac. I opet je u novčaniku bilo 2.500 \$.

Pozvao me je.

Radovao se, vikao i skakao kao da je diplomirao : "Pastore, stalno sam uzimao od novca, a novac se nije smanjivao."

Rekao sam : "Hej, daj mi tu kovertu."

Rekao je : "Ne! Treba da se molite onako kako ste mi rekli da se molimo."

Završili su evangelizaciju. Nekoliko ljudi se krstilo. Crkva je tamo pokrenuta.

Kada su sljedeće nedjelje otišli odatle i dovezli se do Havane i počeli da troše novac za sebe, tad je svota novca počela da se smanjuje. I sve što je preostalo od sva tri tima dato je crkvenoj uniji, za njihove potrebe.

Život tog čovjeka i njegove porodice se promijenio trajno kroz tu službu, kroz službu Bogu i iskustvo sa Bogom kakvo on nikada do tada nije imao. Rekao je : "Cijeli život sam Adventista, ali je ovo prvi puta da vidim Božju moć na ovakav način. Da nisam imao hrabrost da služim, ostao bih samo rutinski hrišćanin u crkvi."

Vratili su se kući i pokrenuli novu crkvu.

Predivno je kada odlučimo da služimo Bogu, da mu se molimo, da proučavamo, da mu budemo poslušni, kada to shvatamo ozbiljno danas.

Ljude koji tako rade svakoga dana neće iznenaditi kraj. Ljudi koji tako rade, imaće Božje prisustvo i mir. Drugi ljudi vam neće dolaziti ako ste izgubljeni i očajni kao oni. Dolaziće vam ako vide da ste drugačiji, da imate mir, nadu, radost i silu, da imate pravo Božje prisustvo. Ne možete dati ono što nemate. Morate to da imate da biste inspirisali druge i davali drugima. Bog vas poziva da imate takvo iskustvo sada.

Bog nas upozorava da je kraj izuzetno blizu. Sada je vrijeme da se pripremite za to. Ne poigravajte se sa tim! To je za vaše spasenje.

Braćo moja i sestre, Bog poziva vas lično. Nemojte čekati druge. Bog poziva vas lično da donesete odluku danas, ne sutra. Možda ćete reći : "Ja nemam tu silu." Niko ju nema. Ali, krenite sa molitvom i recite Bogu : "Gospode, pomози mi" i Bog će vas podsjećati i pomagati vam svakog dana i vi ćete stalno napredovati u tome. Oni koji su povezani sa Hristom rastu svakoga dana. Takvi će biti spremni.

Bog vas blagoslovio.

Pomolimo se zajedno na kraju : "Oče nebeski, kakav blagoslov ... Pričali smo o znacima kraja. Mi ih sada vidimo. Molimo te da nam pomogneš da se ne fokusiramo na događaje već na Isusa. Pomози nam da doživimo tvoje prisustvo kao nikada do sada. Pomози nam da te poznajemo, da te volimo, da ti služimo i da ti u potpunosti vjerujemo. Pomози nam da

naučimo da nas vodiš svakog trenutka, svakog dana i da ti budemo poslušni u vjeri i radosti. Oče, molim te za poseban blagoslov za sve koji ovo sada slušaju i molim te da sve što radimo, da ti odajemo priznanje zato što si ti Bog. Gospode, ovo te molimo u Isusovo ime i zahvaljujemo ti što nam odgovaraš. Amin.”

Bog vas blagoslovio.